دریچه

دالایی لاما چگونه دالایی لاما شد؟

تانیا تجلی

■ زمانی که چین تبت را در سال ۱۹۵۹ به خاک خود افزود، دالایی لاما و هزاران نفر از هوادارانش را تبعید کرد. از آن پس یعنی از سال ۱۹۶۰ تنزین گیاتسو از هند، رهبری دولت در تبعید را برعهده گرفته است. تنزین گیاتسو چهاردهمین دالایی لاما و رهبر معنوی تبت است. دالایی لاما لقبی است که به رهبر دینی بوداییان داده می‌شود. شیوه انتخاب دالایی لاما به صورت وراثتی است؛ وراثتی که نه از والدین به فرزندان به ارث برسد، بلکه از مرده در زنده حلول می‌کند که همان تناسخ است. این تناسخ در تبت به رسمیت شناخته شده است و تولکو نامیده می‌شود. تولکو بالاترین مقامی است که به لاما داده می‌شود. مشهورترین تولکو دالایی لاما نامیده می‌شود. اولین دالایی لاما در قرن شانزدهم شناخته شد و اکنون ۱۴ دالایی لاما یعنی تنزین گیاتسو به این مقام دست یافته‌اند. حالا دالایی لاما، می‌گوید شرایط ناامیدکننده و سرکوب تبتی‌ها توسط حکومت چین عامل موج اخیر خودسوزی‌هاست. آخرین لاما در واکنش به این خودسوزی‌ها اعلام کرده بود که دیگران را به چنین اعمالی تشویق نمی‌کند اما تاکید کرد که چنین اقدامی به شجاعت نیاز دارد. با این حال او می‌گوید: میزان موثر بودن چنین اعتراضاتی چندان مشخص نیست.

لهامو دوندروب چهاردهمین دالایی لاما در تاریخ ششم ژوییه سال ۱۹۳۵ در یک خانواده کشاورز و تاجر اسب در دهکده کوچک تاکتسر در مرز شرقی منطقه سابق تبت به دنیا آمد. پس از آن به استان چینگهای چین جذب شد. او یکی از هفت خواهر و برادری بود که در کودکی زنده مانده بودند. تا قبل از ۱۹۳۹ دالایی لاما و خانواده‌اش به زبان محلی ایکسینگ چینی به عنوان زبان اصلی خود صحبت می‌کردند تا اینکه به لهاسا نقل مکان کردند. تبتی‌ها به طور سنتی باور دارند که دالایی لاماها تناسخ پیشینیان خود هستند و اعتقاد دارند که هر یک از آنها تجلی بشر از «بودیساتا آوالوکیتسوارا» هستند. یک گروه جست‌وجو برای پیداکردن تناسخ جدید چهاردهمین دالایی لاما زمانی که او دوساله بود فرستاده شد. گفته شده‌است که در میان نشانه‌های دیگر، سر بدن مومیایی سیزدهم دالایی لاما، ابتدا به سمت جنوب‌شرقی بوده‌است و بعدها به طرز مرموزی به سمت شمال‌شرق چرخیده و جهتی را که در آن جانشین او پیدا خواهد شد نشان داده‌است. مدت کوتاهی پس از آن بر نایب‌السلطنه، رتینگ رینپوچه در دریاچه مقدس لهامو لاتسو الهام شد که در «آمدو» به جست‌وجو بپردازد به‌ویژه خانه‌ای یک‌طبقه با ناودان و کاشیکاری خاص را جست‌وجو کند. پس از جست‌وجوی گسترده بالاخره خانه تاندوپ، با ویژگی‌هایی شبیه آنهایی که رتینگ دیده بود پیدا شد. تندوپ با وسایل مختلف از جمله اسباب‌بازی‌هایی که برخی از آنها متعلق به سیزدهمین دالایی لاما بودند و برخی از آنها مال او نبودند مورد امتحان قرار گرفت. گزارش شده بود که او به درستی تمام موارد متعلق به دالایی لامای قبلی را شناسایی و اعلام کرد که، «این مال من است! این مال من است!» «مابوفنگ» ژنرال مسلمان چینی نمی‌خواست که چهاردهمین دالایی لاما جانشین اجداد خود شود. به همین دلیل با مستقر کردن نیروهای خود، دالایی لاما را تحت بازداشت خانگی قرار داد و اظهار داشت که به دلیل محافظت از او مانع خروج او از تبت خواهد شد. او با درخواست مبالغ بسیار زیادی از پول نقره هر کاری می‌توانست کرد تا انتقال دالایی لاما را از چینگهای به تبت به تاخیر بیندازد. وجه پرداختی که توسط مابوفنگ خواسته شده بود صد هزار دلار نقره چینی بود. اما «تندوپ لهامو» به طور رسمی به عنوان تناسخ دالایی لاما به رسمیت شناخته شده بود و به «جتسون جامفل نگاوانگ لوبسانگ یشه تنزین جیاتسو» (پروردگار مقدس، شکوه لطیف، مهربان، مدافع ایمان، اقیانوسی از حکمت) تغییر نام داده بود؛ اگرچه او به‌طور رسمی به عنوان حاکم غیرروحانی تبت تا سن ۱۵سالگی بر تخت نشانده نشد و به‌جای او نایب‌السلطنه به عنوان رییس کاشاگ تا آن زمان عمل می‌کرد. بودایی‌های تبت به طور معمول از او به عنوان ییشین نوربو (گوهر برآوردن آرزوها)، کیابگون (نجات دهنده)، یا فقط کوندان (حضور) یاد می‌کنند. آموزش او در سن شش‌سالگی آغاز شد. او در طول سال ۱۹۵۹ در سن ۲۳سالگی امتحان نهایی خود را در معبد جوخانگ لهاسا انجام داد. او با درجه ممتاز قبول شد و درجه لهارامپا، بالاترین سطح مدرک تحصیلی گشه، تقریبا معادل دکترا در فلسفه بودایی به او اهدا شد و اکنون عنوان چهاردهمین رهبر معنوی تبت را عهده‌دار است. دالایی لاما در ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۱، بیانیه زیر را در مورد تناسخ در جسم تازه خود صادر کرد: هنگامی که من به ۹۰ سالگی برسم با بالاترین لاماهای بودایی، مردم تبت و دیگر افراد ذی‌ربط که به دنبال بودیسم تبتی هستند مشورت خواهم کرد و دوباره ارزیابی خواهم کرد که آیا نهاد دالایی لاما باید به کار خود ادامه بدهد یا نه و بر این اساس ما تصمیم‌گیری خواهیم کرد. اگر تصمیم گرفته شد که تناسخ دالایی لاما باید ادامه یابد و نیاز به پانزدهمین دالایی لاما نیز وجود دارد، مسوولیت این کار برعهده مقامات ارشد مورد اعتماد گدن فودرنگ دالایی لاما خواهد بود. آنها باید با روسای مختلف بودایی تبت و محافظان هم‌قسم دارما که از خاندان دالایی لاما جدانشدنی‌اند مشورت کنند. آنها باید به دنبال راهنمایی و پند در این زمینه باشند و به تحقیق و شناخت روش‌های مطابق با سنت‌های قدیم بپردازند. در این ارتباط یک نوشتار راهنما خواهم نوشت. به یاد داشته باشید که به غیر از شناخت تناسخ (دالایی لاما) از طریق روش‌های مشروع، دیگر کاندیداها از جمله آنهایی که در جمهوری خلق چین به منظور اهداف سیاسی معرفی می‌شوند هیچ‌گونه رسمیتی نداشته و پذیرفته‌شده‌نیستند.

عکس: reuters

قفقنوس‌های تبت

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

از میان شکاف‌های دیوار این کلبه گلی کوچک، همنوایی سوگوارانه راهبان تبتی همراه با صدای بم طبل به گوش می‌رسد. در داخل این کلبه والدین «تسرینگ کی» برای پذیرایی از روحانیان کره، شیرینی و شیرچای تدارک دیده‌اند و روی دیوار پرتره بزرگی از دالایی‌لاما به چشم می‌خورد. پدر خانواده می‌گوید: «دخترم از صمیم قلب دالایی‌لاما را ستایش می‌کرد.» در صدای این مرد غم و افتخاری سرکشانه درهم آمیخته است.

این مراسم با مراسم سوگواری معمولی که در صومعه‌های واقع بر کوهپایه‌های استان گانسوی تبت برگزار می‌شود چندان شباهتی ندارد. زیرا تسرینگ کی زن جوان و ۲۰ساله و دانشجویی بود که اوایل ماه مارس در یک بازار میوه و سبزی واقع در شهر ماکیو، روی خود بنزین ریخت و خودسوزی کرد.

تسرینگ کی از جمله دست‌کم ۲۷ راهبی به شمار می‌آید که از ماه مارس به این‌سو در اعتراض علیه سرکوب‌های دولت چین خود را به آتش کشیده‌اند و ۱۸ نفر از آنان جان خود را از دست داده‌اند. تسرینگ قبل از این اقدام خود در جمع خانواده گفته بود: «اگر نتوانیم برای تبت کاری بکنیم این زندگی بی‌معنی است.»

این موج خودسوزی‌ها بار دیگر نگاه‌ها را به سرزمین مرتفع هیمالیا جلب کرد. بار دیگر ماموران پلیس به سوی تظاهرکنندگان آتش گشودند و قیام به سراسر تبت گسترش یافت. این خیزش ثبات منطقه‌ای را تهدید می‌کند که از استان گانسو در غرب چین تا سیچوان و یون نان امتداد دارد و ۳/۵میلیون تبتی در آن ساکن هستند. این تعداد ۵۰۰هزار نفر بیشتر از جمعیت منطقه مرکزی تبت است که چینی‌ها در سال ۱۹۵۰ با حمله نظامی آن را «آزاد» و بعدها به عنوان «منطقه خودمختار» ضمیمه خاک خود کردند.

در روز دهم مارس راهب ۱۸ ساله‌ای به‌نام «گپای» نیز در شهر آبا و مقابل یک پادگان ارتش چین اقدام به خودسوزی کرد. به گفته تبتی‌های تبعیدی او با این اقدام خود در واقع می‌خواسته است تا یاد و خاطره خیزش سرکوب شده تبتی‌ها در سال ۱۹۵۹ را زنده کند. آبا شهری پر از عبادتگاه واقع در استان سیچوان است و کانون خیزش‌ها محسوب می‌شود. در حال حاضر نیروهای امنیتی چین به دستور مستقیم پکن همه ارتباطات این منطقه را با جهان خارج قطع کرده‌اند.

در شهر تونگرن واقع در استان کیونگهای نیز همین چند هفته پیش راهبی به‌نام «جامیانگ پالدن» خود را به آتش کشید که البته در آخرین دقایق از مرگ نجات پیدا کرد.

این اقدامات ناشی از یأس تبتی‌ها بر نشست سالانه کنگره ملی خلق یا همان پارلمان دوم چین که در اواسط چند هفته پیش برگزار می‌شد، سایه انداخته بود. این نشست در واقع هر سال در تالار بزرگ خلق برگزار شد و طی آن به نوعی جابه‌جایی پست‌ها در راس دولت و حزب انجام می‌گیرد. در پاییز آینده «هو جین تائو» دبیرکل حزب کمونیست جای خود را به «شی جین پنگ» معاون رییس‌جمهوری می‌دهد و شی در بهار ۲۰۱۳ به عنوان رییس‌جمهوری کار خود را آغاز می‌کند و پیام اصلی این نمایش و نشست‌های سالانه این است: «ما همه چیز را در کنترل خود داریم.»

اما ادامه ناآرامی‌ها در مناطق اشغالی تبت با این پیام همخوانی ندارد. این خیزش‌ها به دنیا نشان می‌دهد که این ابرقدرت با گروه‌های قومی کشور خود مشکلاتی دارد که نمی‌تواند از پس حل آن برآید. سران کمونیست چین به جای جدی گرفتن نگرانی‌های مردم تبت همچنان بر اعمال خشونت و بازتولید نفرت مشغولند.

از زمان خودسوزی آن دانشجو یعنی تسرینگ، بر ماکیو و حومه بیش از پیش جو وحشت حاکم است. نیروهای امنیتی چین در خیابان‌ها به گشت‌زنی مشغول هستند و هرکس نیمه شب به خیابان‌ها بیاید خطر ضرب و شتم یا بازداشت را به جان خریده است.

پدر و مادر تسرینگ هم از پلیس وحشت دارند. مقامات محلی جسد دختر آنان را تحویل نداده‌اند و اعلام کرده‌اند تا زمانی که این خانواده اعلام نکنند که خودسوزی دخترشان با انگیزه‌های غیرسیاسی صورت گرفته است حاضر به تحویل جسد و صدور مجوز برای مراسم سوگواری نیستند.

خبرگزاری رسمی شین‌هوا علت اصلی خودکشی این زن را ناراحتی‌های روحی عنوان کرد: «این زن تبتی در مدرسه از ناحیه سر با بخاری برخورد کرد و از آن زمان به کما فرو رفت.» اما پدر تسرینگ می‌گوید: «او دختری کاملا عادی و یک دانش‌آموز خوب بود.» این مرد نیز به مانند بیشتر مردم تبت نه به زبان چینی بلکه به زبان تبتی سخن می‌گوید. او از میان یک شال ابریشمی سفید چند عکس بیرون می‌کشد که در آن چهره بشاش دخترش دیده می‌شود: «دخترم برای خودکشی هیچ انگیزه شخصی نداشت.» البته پدر نمی‌خواهد بیشتر از این بگوید زیرا از نیروهای دولتی می‌ترسد.

نیروهای امنیتی چین در جریان عملیات بزرگ خود در سرزمین پهناور تبت به مانند نیروهای اشغالگر رفتار کردند. در هفته‌های گذشته کنترل‌ها تشدید شد زیرا معمولا در روز ۱۴ مارس، سالگرد ناآرامی‌های مردم شهر لهاسا برگزار می‌شود. یک تبتی جوان در شهر مقدس لانگ موسی واقع در مرز میان استان‌های گانسو و سیچوان می‌گوید: «از سال ۲۰۰۸ زندگی ما تبدیل به جهنم شده است.» او از داخل ماشین خیابانی را که به سوی معبد می‌رود نشان می‌دهد. در آنجا زایران طبق سنن تبتی مقابل معبد روی زمین دراز کشیده‌اند و در همان حال نیروهای امنیتی چین با پوتین‌ها و یونیفرم‌های سیاه و مجهز به سپر و کلاهخود در حال قدم زدن هستند.

ناآرامی‌های چهار سال پیش در لانگ موسی نیز با به آتش کشیده شدن مغازه‌های چینی‌ها توسط راهبان تبتی آغاز شد. آن مرد جوان می‌گوید: «پس از آن بود که ماموران پلیس خانه‌های ما را برای عکس‌های دالایی‌لاما زیر و رو می‌کردند.» دستگاه تبلیغاتی چین از رهبر در تبعید تبت چهره‌ای شیطانی تصویر می‌کند و او را «گرگی در لباس رهبانیت» و رهبر جدایی‌طلبان می‌نامد.

اما آن مرد جوان اهل لانگ موسی لباس غربی به تن دارد و پشت فرمان یک ماشین جدید چینی می‌نشیند. وضعیت او به مراتب بهتر از تبتی‌هایی است که به چوپانی مشغولند و با فضولات گاومیش گرمای کلبه‌هایشان را تامین می‌کنند و در بهترین حالت یک موتوسیکلت دارند. پکن تلاش دارد تا وضعیت رفاهی در منطقه تبت را ارتقا داده و با تزریق پول به شهرها پای توریست‌ها را به منطقه باز کند. البته این اقدام هیچ آرامشی به این منطقه نیاورده است. زیرا هر اندازه که رفاه بیشتر می‌شود به همان اندازه تمایل به حفظ ویژگی‌های فرهنگی و مذهبی نیز در میان جوانان تبت افزایش می‌یابد. آن مرد جوان می‌گوید: «ما کشور خودمان را می‌خواهیم.»

و این لحنی است که سال‌های سال از زبان تبتی‌های صلح‌طلب خارج نمی‌شد. حتی دالایی‌لاما نیز همواره اطمینان می‌دهد که خواهان استقلال تبت نیست و تنها خواستار اعطای خودمختاری در امور فرهنگی و مذهبی به این منطقه است. البته پکن نیز در مقابل به‌طور مداوم رهبر در تبعید تبت را به دروغگویی متهم می‌کند. به همین دلیل چندی پیش «ون جیابائو» نخست‌وزیر چین گفت: «دولت در تبعید خواهان جدا کردن تبت و مناطق تبتی‌نشین از خاک چین است. ما در این مورد موضع محکمی داریم.»

اما شاید در آینده‌ای نه چندان دور رهبران پکن از اینکه به پیشنهاد گفت‌وگوی دالایی‌لامای خندان آن‌هم در زمانی که وی هنوز اقتداری داشت پاسخ منفی دادند، پشیمان شوند. دالایی‌لاما سال گذشته رهبری دولت در تبعید خود را به یک فارغ‌التحصیل حقوق از هاروارد به‌نام «لوبسانگ سانگای» واگذار کرد و از آن زمان تنها به ایفای نقش خود به‌عنوان رهبر مذهبی می‌پردازد.

دالایی‌لاما سال گذشته رهبری دولت در تبعید خود را به یک فارغ‌التحصیل حقوق از هاروارد به‌نام «لوبسانگ سانگای» واگذار کرد و از آن زمان تنها به ایفای نقش خود به‌عنوان رهبر مذهبی می‌پردازد

اما کمتر جوان تبتی پیدا می‌شود که حاضر باشد مشی مسالمت‌جویانه دالایی‌لاما را دنبال کند. آن جوان تبتی می‌گوید: «او مدت‌هاست که با خیال راحت در خارج از کشور زندگی می‌کند. چگونه می‌تواند درد و رنجی را که ما تحمل می‌کنیم درک کند؟» اکثریت این مردم هرگز در مورد سانگای چیزی نشنیده‌اند و با وجود آنکه بر بام هر کلبه‌ای در این منطقه یک آنتن بشقابی نصب شده است، برنامه‌های تلویزیونی به‌شدت سانسور می‌شود.

حاکمان کمونیست چین در حال حاضر تلاش دارند تا امنیتی تازه بعد از بازداشت رهبر شورشیان توانستند بار دیگر کنترل کامل شهر را در اختیار بگیرند. آن راهب می‌گوید که ماموران پلیس دایما این صومعه را تفتیش می‌کنند: «به همین دلیل شما هیچ تصویری از دالایی‌لاما در اتاق من نمی‌بینید. نمی‌توان ریسک کرد. حتی اگر یک نفر از میان این سه‌هزار راهب اعتراض کند چینی‌ها صومعه لابرانگ را تعطیل می‌کنند و بدین صورت یکی از مهم‌ترین عبادتگاه‌های تبت تعطیل می‌شود.» حاکمان چین ترجیح می‌دهند که از لابرانگ یک دیسنی‌لند بودایی بسازند و توریست‌ها به اینجا بیایند و از مراسم راهبان عکسبرداری کنند. پکن از برآمدن نسل جدید راهبان نیز به‌شدت می‌هراسد و به گفته آن راهب بلندپایه این صومعه در هر سال تنها مجوز پذیرش ۲۰ راهب نوآموز را دارد. این راهب امیدی ندارد که با روی کار آمدن «شی جین پنگ» به عنوان رییس دولت و دبیرکل آینده حزب اوضاع بهبود یابد، زیرا همین آقای جین پنگ بود که سال پیش در لهاسا گفت: «هر تلاشی برای بی‌ثبات کردن تبت سرکوب می‌شود.» از نظر این راهب بلندپایه: «عطش قدرت مطلقه در حزب کمونیست هیچ همخوانی با بودیسم تبتی‌ها ندارد.»

منبع: اشپیگل

روزنه

تبت در غبار خاکستر

هما دهقان

■ خودسوزی معترضان تبتی، عموما راهبان بودایی، در اعتراض به قوانین دولت چین داستان این روزهای تبت است. از آغاز سال ۲۰۱۱ تاکنون تعداد این قربانیان به ۲۹ نفر رسیده است. اعتراض آنها نه تنها به قوانین سختگیرانه دولت چین در برابر معابد بودایی و اجرای آیین مذهبی‌شان، بلکه به برنامه‌های بازآموزی و کمرنگ کردن نقش زبان و فرهنگ تبتی در مدارس این منطقه خودمختار نیز منجر شده است. از زمان انقلاب ۱۹۵۹ تبت و تبعید دالایی لاما با وجودی که سیاست‌های دولت چین مانند تقسیم اراضی، مهاجرت چینی‌های هان به منطقه تبت و برنامه توسعه غرب چین در عمل به رقیق‌سازی جمعیت و فرهنگ تبت منجر شده، ولی وضع قوانین جدید از سال ۱۹۹۴ نه تنها جنبه معنوی بلکه جنبه‌های فرهنگی و معیشتی بومیان تبت را نیز به چالش کشیده است. دشمن خواندن رهبر معنوی بوداییان، تحمیل قوانین ویژه در محدوده معابد، توسعه اقتصادی پرشتاب، اسکان اجباری چادرنشین‌ها و حفر بی‌حد معادن در دهه گذشته عرصه زندگی را بر تبتیان سخت تنگ کرده است. به نظر نمی‌رسد مقامات پکن تصمیمی بر کاهش فشارها داشته باشند. به گمان رابرت بارنت، یکی از کارشناسان مسایل تبت، دادن حتی برخی آزادی‌ها به تخفیف نارضایتی‌ها و توقف روند خودسوزی می‌انجامد. از نظر این کارشناس اعتراضات اخیر اوج خشم اهالی شرق تبت است چرا که در طول صد سال گذشته همواره شاهد تجاوز دولت چین به سرزمین و معابدشان بوده‌اند و امروز شاهد زوال فرهنگ و حتی زبان‌شان هستند. با وجودی که اهالی تبت برای حفظ ارزش‌های اساسی فرهنگ و آیین‌شان دست به اعتراض زده‌اند، ولی از دیدگاه بارنت مردمی میانه‌رو هستند و حتی به‌طور شگفت‌آوری افرادی عمل‌گرا محسوب می‌شوند. بنابراین حتی یک ژست سیاسی ملایم از سوی دولت چین می‌تواند تاثیر قابل توجهی در فضای کنونی ایجاد کند، ولی پکن که انگیزه اعتراضات اخیر را تحریکات بوداییان تبعیدی برای استقلال تبت می‌داند هیچ‌گونه تغییر رویکردی در سیاست‌های خود در پیش نگرفته است. در مقابل دالایی لاما، رهبر معنوی بوداییان تبت، باوجودی که از شجاعت قربانیان اعتراضات اخیر تقدیر کرده است، ولی هرگونه تحریک آزادی‌خواهان را رد می‌کند. او «نسل‌کشی فرهنگی» دولت چین در تبت را عامل اصلی واکنش‌های اخیر می‌داند. البته دیدگاه همه فعالان بودایی نسبت به خودسوزی اعتراضی با دیدگاه دالایی لاما همانند نیست. یکی از شاعران بودایی که در حصر خانگی است نه تنها از شجاعت آزادی‌خواهان تقدیر نکرده، بلکه آنها را از انتخاب چنین شیوه‌ای برحذر می‌دارد.

www
sharghnewspaper
ir

وزارت نیرو
شرکت مدیریت منابع آب ایران
۱۹۳

اولین جلسه مجمع عمومی کانون صنفی بازنشستگان
شرکت مدیریت منابع آب ایران روز سه‌شنبه مورخ ۹۱/۲/۱۲ راس ساعت ۱۴ در سالن اجتماعات شرکت مدیریت منابع آب ایران در طبقه اول شرکت به آدرس خیابان فلسطین شمالی پایین تر از چهارراه زرتشت تشکیل خواهد شد. لذا بدینوسیله از کلیه بازنشستگان محترم شرکت دعوت می شود در جلسه فوق الذکر حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:
۱- گزارش اعضا هیات موسس
۲- تصویب اساسنامه
۳- انتخاب اعضا هیات مدیره و بازرسان
۴- تعیین روزنامه کثیرالانتشار به منظور درج آگهی
۵- تعیین حق عضویت
هیات موسس کانون

آگهی مناقصه عمومی
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در نظر دارد تجهیزات پنل های خورشیدی مشروحه زیر را برای شبکه شناورگاری از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای خریداری نماید.

شرح تجهیزات	تعداد
پنل خورشیدی ۶۰ وات کریستال	۵۰۰ دستگاه
شارژ کنترلر	۵۵۰ دستگاه
باطری ۴۲ آمپر - ساعت	۱۰۰

تولید کنندگان و فروشندگان واجد شرایط می توانند به منظور دریافت اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۳۹۱/۱/۳۰ به مرکز مذکور به نشانی: تهران - اتوبان شیخ فضل ا... نوری - بین شهرک قدس و فرهنگیان، خیابان پاس فرهنگیان، ورودی نارگل، خیابان مروی، خیابان حکمت دبیرخانه مرکز مراجعه نمایند.
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
ع.م

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
تلفنی آگهی می‌پذیرد.
۸۸۶۵۸۵۷۵-۸۸۵۲۴۹۷۴-۸۸۷۵۲۴۹۳-۸۸۷۵۲۱۵۹